

Vineri, 2 Octombrie, 2026

Sf. Sfințit Mc. Ciprian

Sf. Mc. Iustina fecioara

Efeseni 6

¹⁸ În toată vremea rugându-vă într-
tru Duhul prin orice rugăciune și
cerere; și'ntru aceasta privegheați
cu toată stăruința, rugându-vă
pentru toți sfinții

¹⁹ și pentru mine, ca oridecâteori
voi deschide gura, să mi se dea
cuvânt spre a face cu'ndrăznire
cunoscută taina Evangheliei

²⁰ — al cărei sol sunt eu în lanțuri
—, pentru ca despre ea să vorbesc
deschis, așa cum trebuie să vor-
besc.

²¹ Iar ca să știți și voi cum mă aflu
și ce fac, pe toate vi le va aduce
la cunoștință Tihic, fratele iubit și
slujitor credincios întru Domnul.

²² Pentru aceasta l-am trimis la
voi, ca să aflați cum suntem și să
vă mângâie inimile.

²³ Pace fie-le fraților, și iubire cu
credință, de la Dumnezeu-Tatăl și
de la Domnul Iisus Hristos.

²⁴ Harul fie cu toți cei ce'n curăție
Îl iubesc pe Domnul nostru Iisus
Hristos!

Luca 4

²² Și toți Îl încuviințau și se mirau
de cuvintele harului ce ieșeau din
gura Lui și ziceau: „Nu este acesta
oare fiul lui Iosif?...”.

²³ Și El le-a zis: „Nici o'ndoială
că-Mi veți spune zicala aceasta:
Doctore, vindecă-te pe tine în-
suți!; pe toate câte-am auzit că
s'au făcut în Capernaum, fă-le și
aici, în patria ta...”.

²⁴ Și le-a zis: „Adevăr vă spun Eu
vouă că nici un profet nu este
bine primit în patria sa.

²⁵ Și adevăr vă spun că multe vă-
duve erau în Israel în vremea lui
Ilie, când s'a închis cerul trei ani
și șase luni, încât foamete mare a
fost în tot pământul,

²⁶ și la nici una din ele n'a fost
trimis Ilie, ci numai în Sarepta
Sidonului, la o femeie văduvă.

²⁷ Și mulți leproși erau în Israel în
vremea profetului Elisei, dar nici
unul dintre ei nu s'a curățit, ci
numai Neeman Sirianul”.

²⁸ Și auzind acestea, toți cei din

sinagogă s'au umplut de mânie.

²⁹ Și sculându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus până la sprânceană muntelui pe care le era zidită cetatea, ca să-L arunce jos.

³⁰ Dar El, trecând prin mijlocul lor, S'a dus¹

Tâlcuire

Nazarinenii s-au minunat de cuvântarea Domnului, însă tot n-au crezut: îi împiedica pizma, precum a arătat însuși Domnul.

Orișice patimă este potrivnică adevărului și binelui, însă zavistia mai mult decât toate, căci ființa ei o alcătuiesc minciuna și răutatea; această patimă este, dintre toate, cea mai nedreaptă și cea mai otrăvită și pentru cel care o poartă în sine, și pentru cel asupra căruia este îndreptată. În mic, ea se găsește la toți; omul pizmuiește îndeobște pe cei de o seamă cu el și mai mult încă pe cei aflați mai presus. Egoismul se întărește și zavistia începe să cuprindă inima. Acest lucru nu e atât de chinător,

atunci când și celui pizmaș îi e deschisă calea spre propășire; dar când această cale este închisă, și mai ales când este închisă de către cel față de care deja s-a încropit zavistia, imboldurile ei sunt deja de nestăvilit: este cu neputință de împăcat. Zavistia cere răsturnarea potrivnicului și nu se liniștește până ce nu va reuși cumva să facă asta, ori până când nu obține pieirea zavistnicului. Oamenii binevoitori, la care simțămintele de simpatie au întâietate asupra celor egoiste, nu suferă de pizmă. Acest fapt arată și celor care bolesc de pizmă calea spre stingerea ei. Aceștia trebuie să se grăbească a deștepta în sine bunăvoința, mai ales față de cei pe care îi pizmuiesc, și s-o arate prin fapte, iar zavistia se va domoli; încă puțină silință și ea, cu ajutorul lui Dumnezeu, se va stinge de tot. Lăsând-o însă în voia ei, te va chinui, te va usca și te va băga în mormânt, dacă nu te vei birui pe tine însuși și nu te vei sili să faci bine celui pe care îl pizmuiești.²

¹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

² Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.